

РЕШЕНИЕ

№ 6693

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Проданова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7088** по описа за **2022** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63а от ЗАНН.

С решение № 840 от 09. 03. 2022 г. по НАХД № 8313 / 2021 г., Софийски районен съд, НО - 121 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № 5 / 22. 01. 2021 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град, с което на „Биеф Дизайн“ ООД, [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лв., на основание чл. 131, ал. 2, вр. чл. 131, ал. 1, т. 4 от Закона за храните, за нарушение на чл. 8 от ЗХ, вр. с глава II, чл. 5, пар. 2, б. „ж“ от Регламент (ЕО) 852 / 2004 г. на Европейския парламент и на съвета от 29. 04. 2004 г., относно хигиената на храните.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град, с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

Постъпила е и частна жалба от пълномощник на „Биеф Дизайн“ ООД, с ново наименование „Даро София“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Определение № 1301 / 27. 04. 2022 г., с което е оставено без уважение искането на дружеството за изменение на постановеното по делото решение, в частта му за разносните.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа доводите изложени в касационната жалба. Претендира

присъждане на разноските. Оспорва подадената частна жалба.

Ответникът чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Поддържа подадената частна жалба. Претендира разноските по делото. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите З. и Р. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция, не са представени нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на районния съд.

Обжалваното наказателно постановление е издадено затова, че при извършената проверка на 10. 09. 2020 г., в обект пекарна, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Биеф Дизайн“ ЕООД се установило, че не се поддържат процедурите, основани на системата за самоконтрол – записите по програмите от системите за самоконтрол не се водят редовно.

На 14. 09. 2020 г., бил съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 8 от Закона за храните.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 5 / 22. 01. 2021 г., от директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град.

При тази фактическа обстановка, районния съд, е приел че е налице съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на жалбоподателя, тъй като неправилно е приложен материалния закон, доколкото нарушението е квалифицирано по друга норма.

Настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение, следва да бъде оставено в сила, тъй като действително при издаването на АУАН и съответно НП, са допуснати съществени нарушения на производствените правила.

Видно е, че в АУАН е посочено, че е нарушена единствено разпоредбата на чл. 8 от Закона за храните.

В същото време, чл. 8 от Закона за храните е прекалено общ и същият не предвижда конкретно правило за поведение.

При определяне на нарушените разпоредби обаче, съобразно изискването на чл. 42, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, е следвало да се отбележи привръзката с чл. 5, пар. 2, б. „ж“ от Регламент (ЕО) 852 / 2004 г., тъй като именно там са регламентирани изискванията към процедурите.

Едва впоследствие с издаването на наказателното постановление вече се сочи нарушение на 8 от ЗХ, вр. с глава II, чл. 5, пар. 2, б. „ж“ от Регламент (ЕО) 852 / 2004 г.

В случая са правилни мотивите изложени от страна на районния съд, че в действителност е следвало нарушението да се отчете като такова по чл. 10 от ЗХ, вр. с глава II, чл. 5, пар. 2, б. „ж“ от Регламент (ЕО) 852 / 2004 г.

Видно е чл. 8 е в раздел II – Изисквания към храните, докато нормата на чл. 10 е в

раздел III – Изисквания към бизнес операторите и лицата, работещи в обекти за производство, преработка и/или дистрибуция на храни.

Доколкото с процесното НП са вменени задължения към бизнес оператора, които същият не е изпълнил, правилната правна квалификация е именно по чл. 10, вр. с глава II, чл. 5, пар. 2, б. „ж“ от Регламент (ЕО) 852 / 2004 г.

В тази връзка следва да се отбележи, че административнонаказващия орган е наложил завишената санкция на основание чл. 131, ал. 2, вр. чл. 131, ал. 1, т. 4 от Закона за храните, като в алинея 2 на чл. 131 се предвижда имуществена санкция в завишен размер именно на бизнес оператора, поради което в действителност е следвало да се сочи нарушена разпоредбата именно на чл. 10 от ЗХ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, районният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Останалите доводи изложени в касационната жалба, за необсъждане на всички събрани доказателства, както и за липсата на предпоставки за прилагане на чл. 28 от ЗАНН са неотнормими към спора, тъй като въззивния съд не е приложил маловажност, а по същество е приел, че макар да е налице извършено нарушение, следва да се отмени процесното НП, поради допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му, които доводи касационната инстанция споделя изцяло.

Съдът намира за неоснователна и частната жалба срещу частна жалба срещу Определение № 1301 / 27. 04. 2022 г., с което е оставено без уважение искането на дружеството за изменение на постановеното по делото решение, в частта му за разноските.

Видно е, че от страна на „Биеф Дизайн“ ООД, са претендирани разноски в размер на 1440 лв., като с оглед направеното възражение от страна на другата страна за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, същото е намалено до законовия минимум от 510 лв.

Касационната инстанция изцяло споделя доводите на районния съд. В случая делото не се отличава с някаква фактическа или правна сложност, като размера на присъденото възнаграждение е съобразен с материалния интерес, поради което определението, с което е оставено без уважение искането за изменение на решението, в частта му за разноските е правилно и в съответствие с чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, ответника по касация има право на присъждане на направените по делото разноски, каквото искане е своевременно направено. Видно от представения договор за правна защита и съдействие се претендират разноски за адвокат в размер на 612 лв., като са представени и доказателства за заплащането им.

Съдът макар и да намира, че така заплатеното възнаграждение е прекомерно и същото не съответства на проверката извършвана в рамките на касационното производство, поради липсата на направено възражение за прекомерност, не може да го намали.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 840 от 09. 03. 2022 г. по НАХД № 8313 / 2021 г. на Софийски районен съд, НО - 121 състав.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 1301 / 27. 04. 2022 г., по НАХД № 8313 / 2021 г. на Софийски районен съд, НО - 121 състав.

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните – С. град да заплати на „Даро София“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 612 (шестстотин и дванадесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.